

*Que hi ha
al mirall?*

Il·lustradora: Sara Caimel
Esriptora: Marta Busquets
Encarregada dels diàlegs: Lúa Yin Marin

L'Àlex es troba estressada pels estudis
així que decideix sortir com qualsevol tarda normal
al centre comercial amb la seva millor amiga.

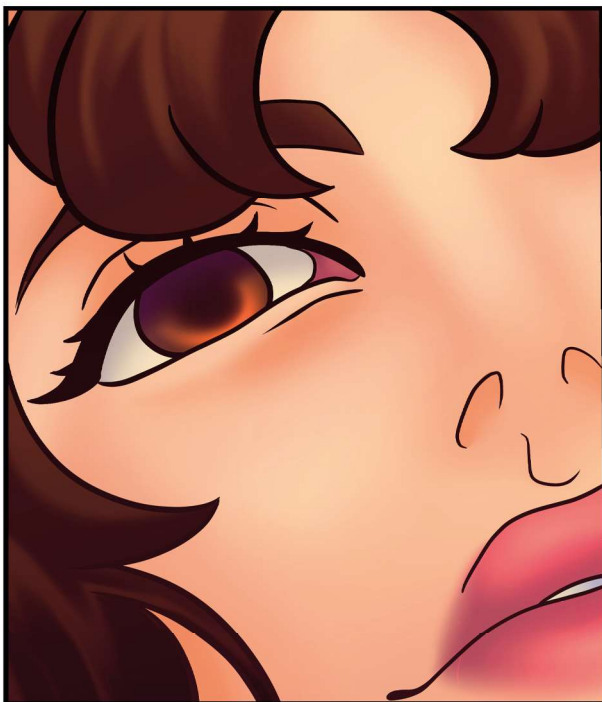
Desgraciadament es troba a algú inesperat,
i aquesta gran sorpresa provocarà
una cadena de situacions no gaire habituals.

Què ha passat? On està l'Àlex? Com tornarà a casa?

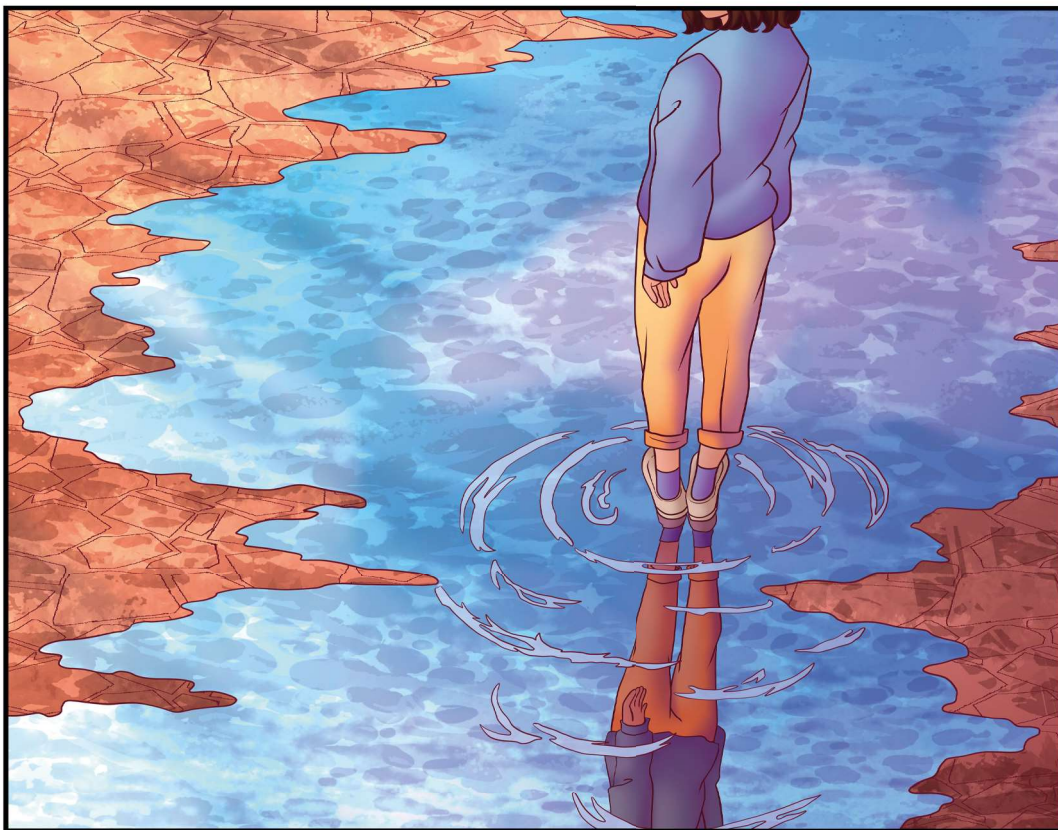

-I-

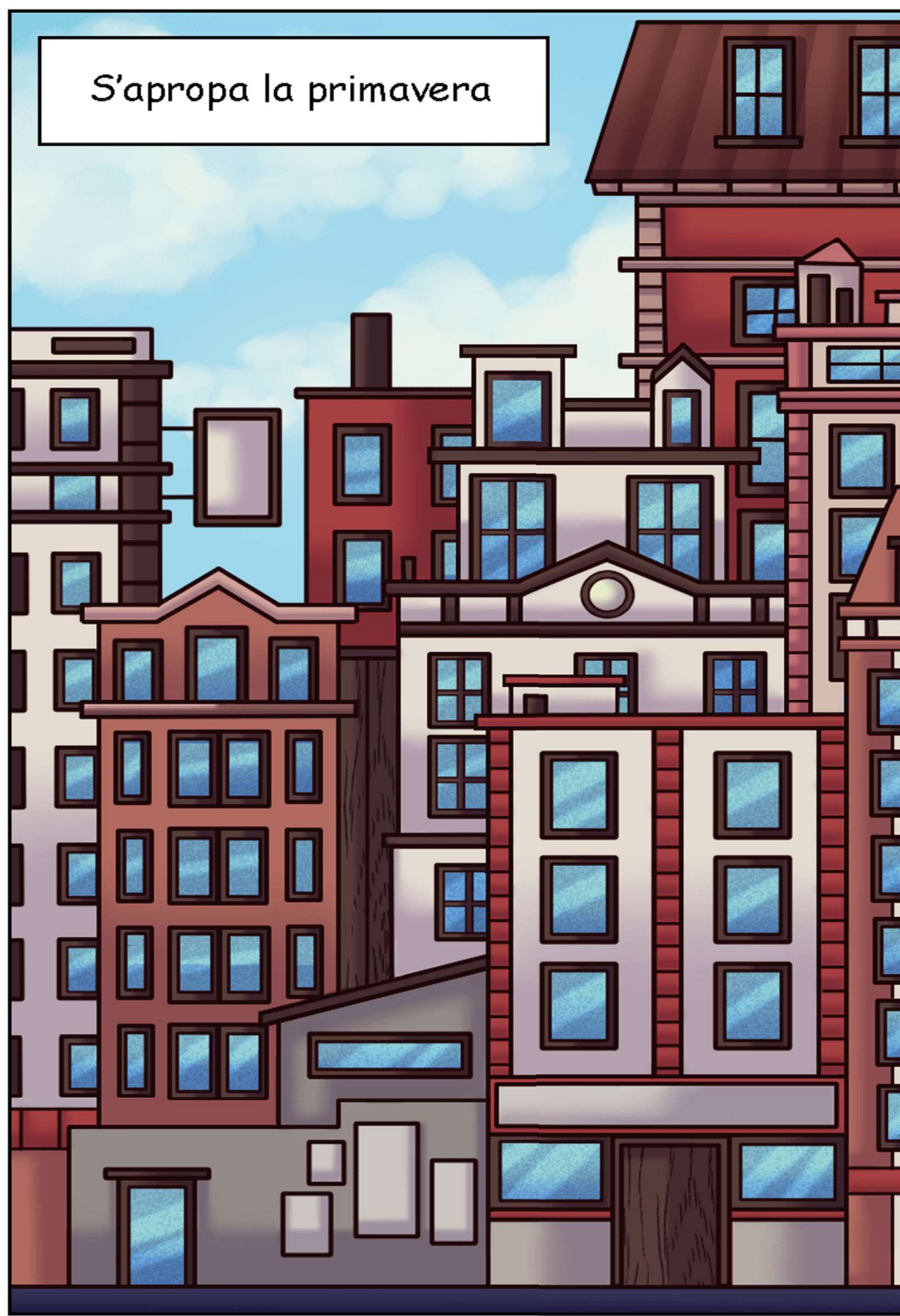

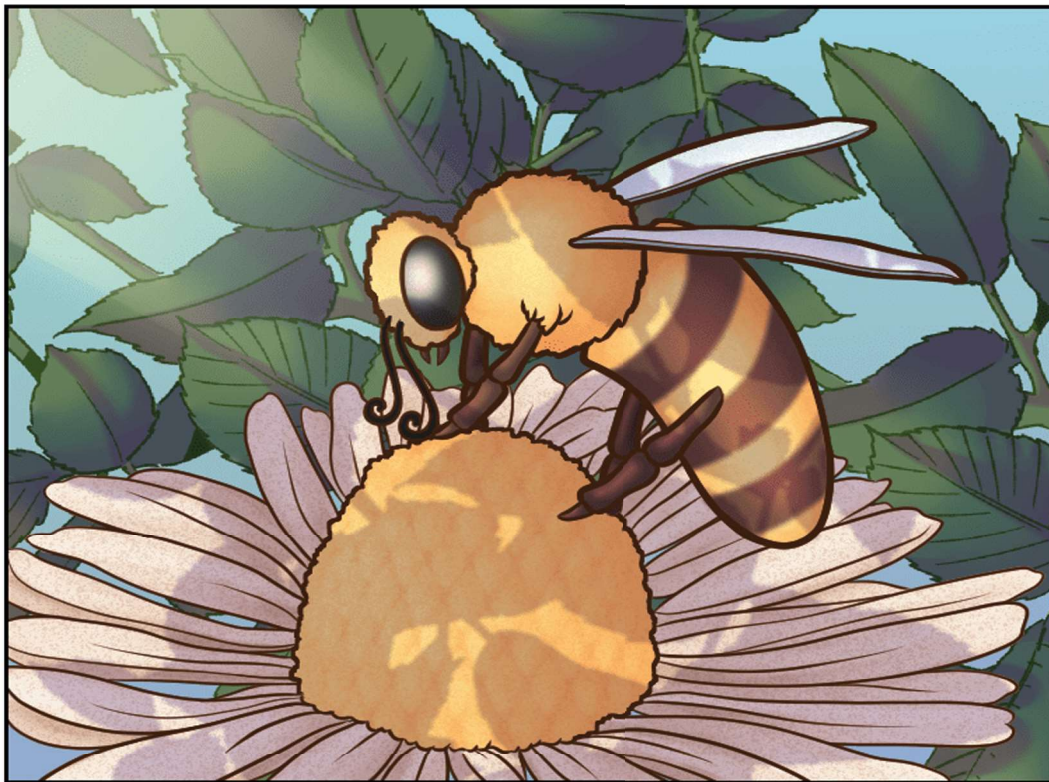
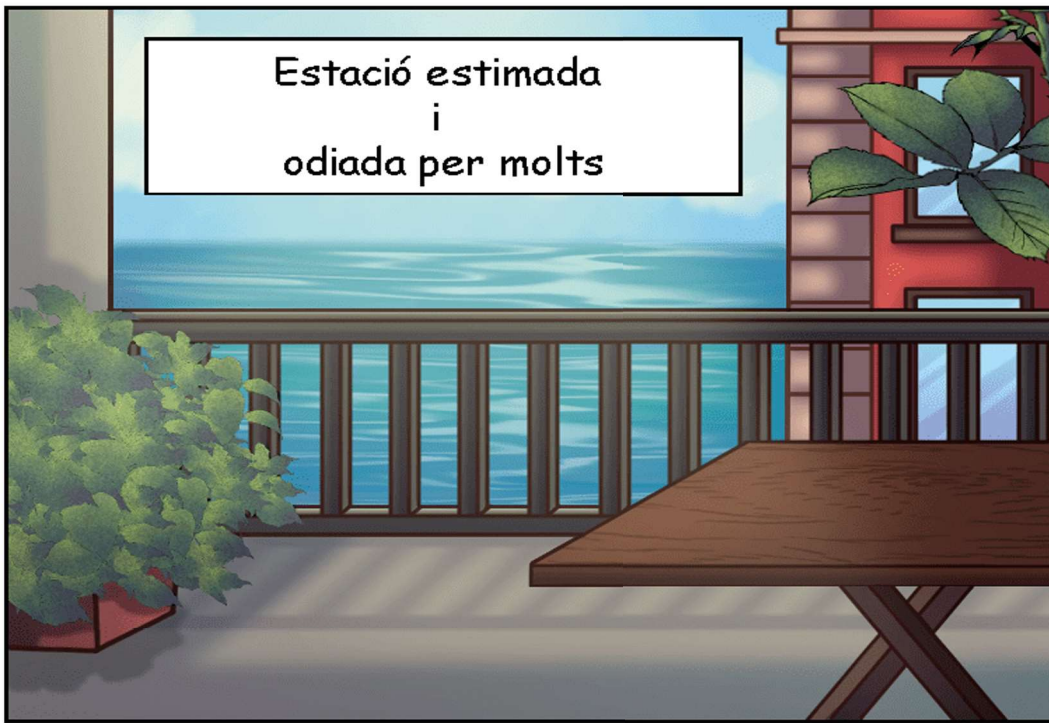
*Sé que ningú es creurà
aquesta història...
però el que tinc clar
és que ha sigut real;
els personatges, les
diferents situacions,
els perills... TOT.
Tornaré a viure
aquesta experiència?
Qui sap...*

S'apropa la primavera

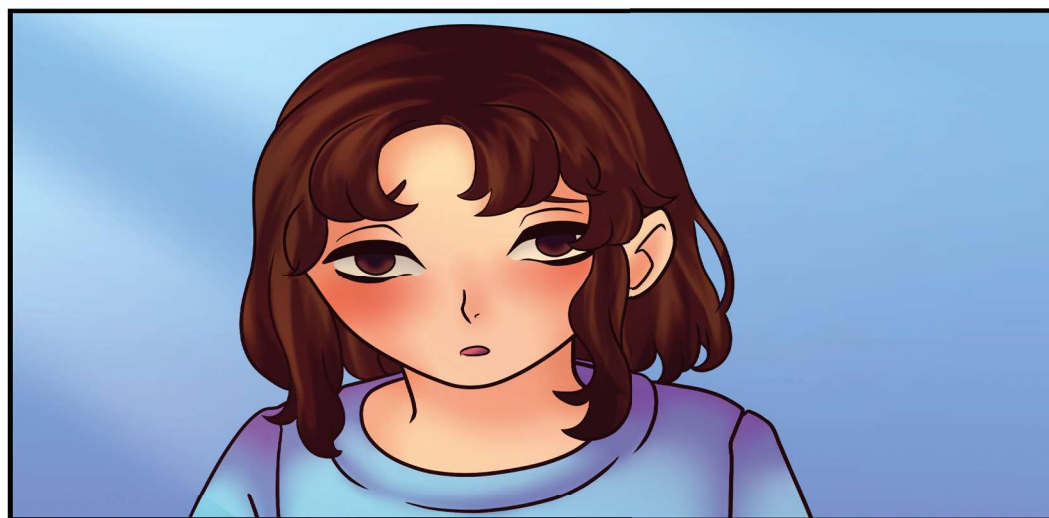
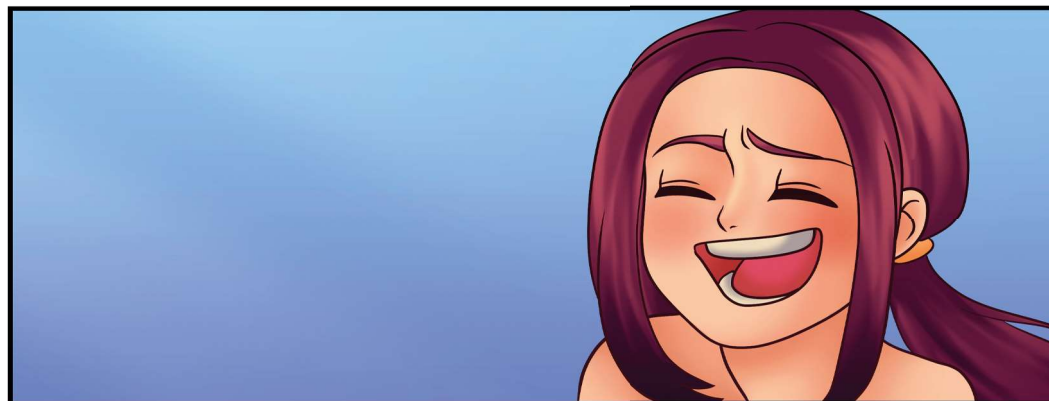

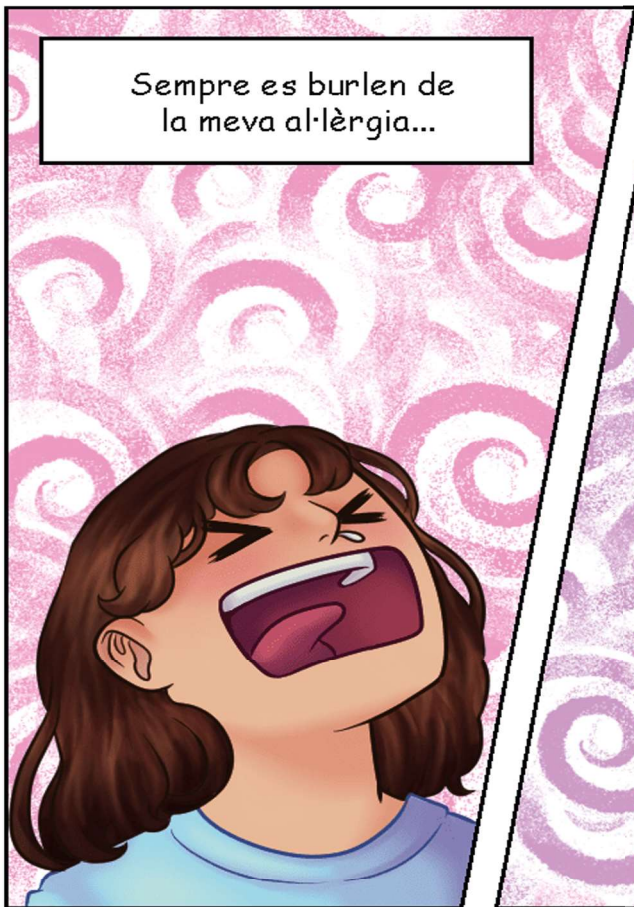
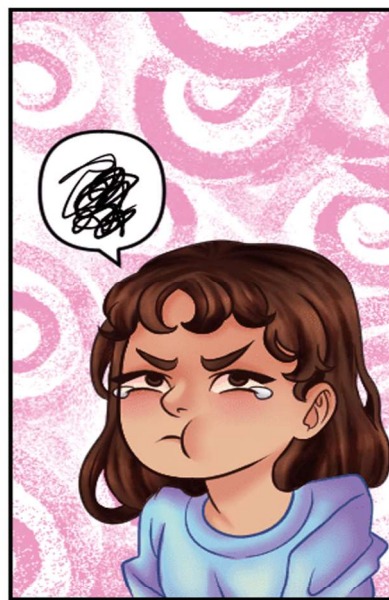
Estació estimada
i
odiada per molts

Encara que no em cregueu, t'ho explicaré tot.
M'alegro tant d'estar aquí una altra vegada.

La Natalie no va tardar en riure's de mi
per quedar-me empanada mirant-lo.

Jajajaja, una mica més i
et cau **la bava**!

ESPERANDO...

Mama,
vaig al
centre
comercial
amb
la Natalie

Has acabat
d'estudiar?

RING

Oh, deu ser ella

Recorda que tens
els exàmens finals
aviat.

Estudiaré més
tard

Necessito
descansar...

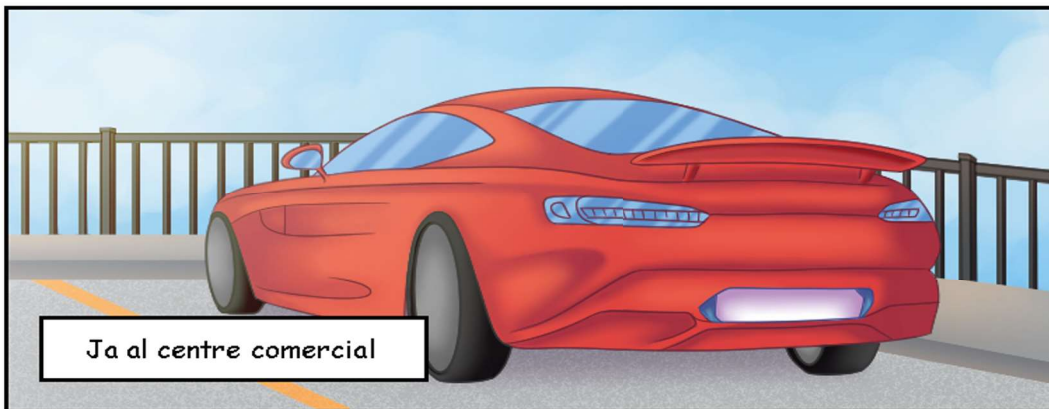
Porto tota
tarda estudiant
sense
parar.

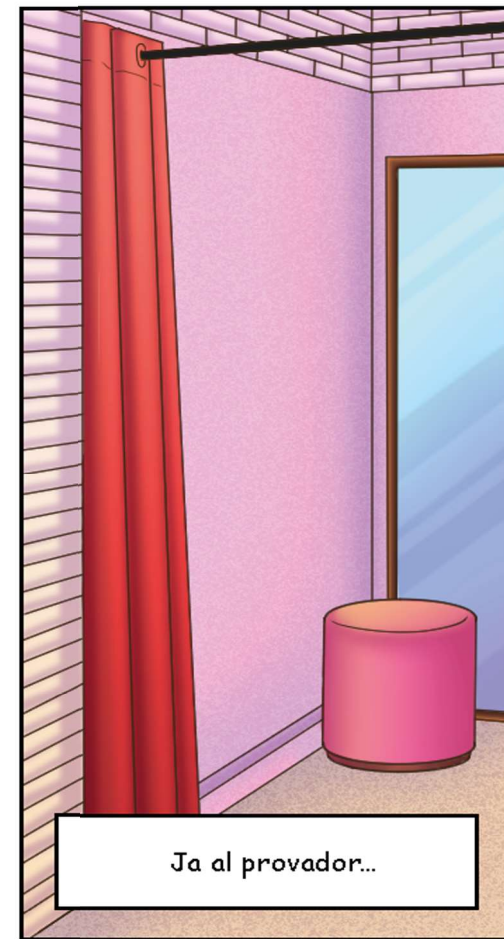
mmm
no tornis
tard.

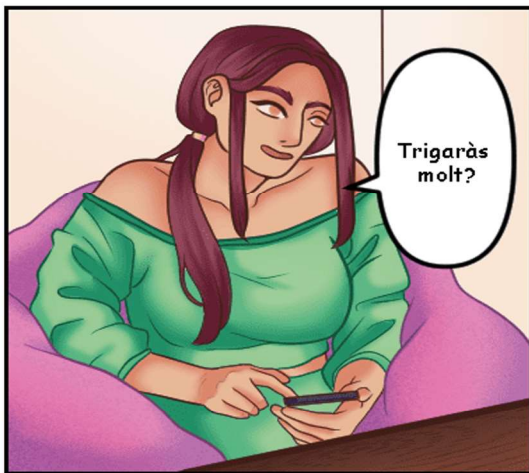
Tens raó,
hauries de
descansar...

De moment
les notes
que portes
són bones.

¡YUPIII!

Trigaràs molt?

Ja quasi estic...

Bueno...

¿Qué et sembla?

GUAAU!!!

ET QUEDA INCREÏBLE!

ESTÀS PRECIOSA.

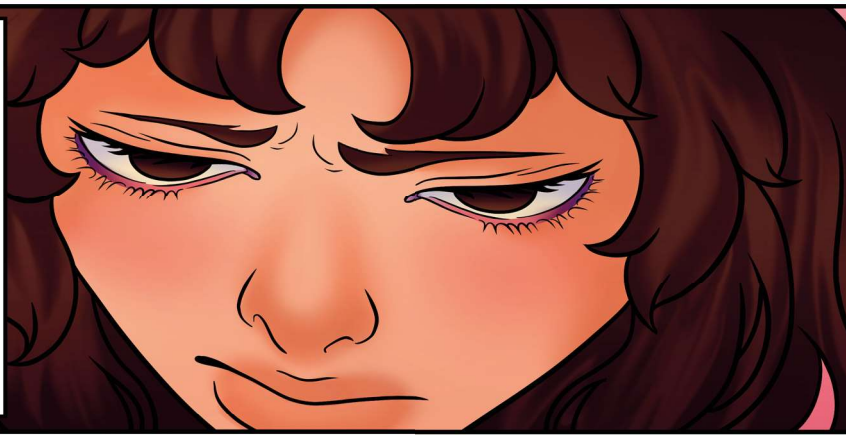
Ho-hola, Enzo...
Que fa ell aquí?

Estava preocupat per tu...

P-per mi?
Però no tenia
perquè
quedar-se.

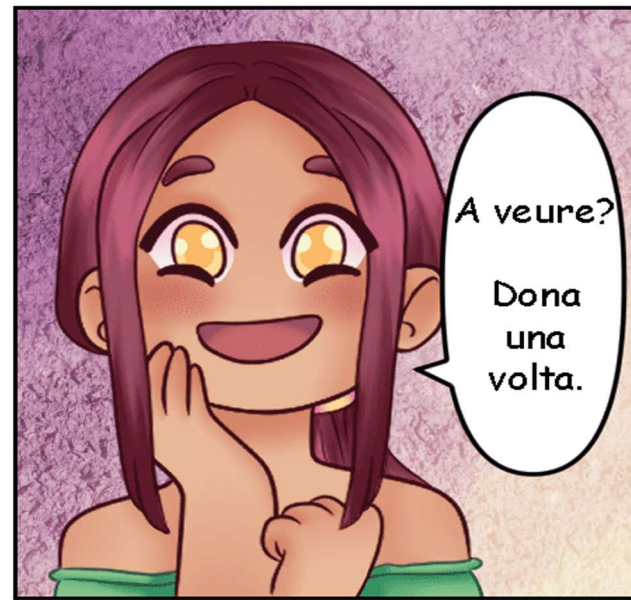
*Vaig trigar
uns segons
en
reaccionar
i ser
conscient
del que
estava
passant.*

*El, Alex!
Et trobes bé?
El cop ha
estat més
fort del que
pensàvem.*

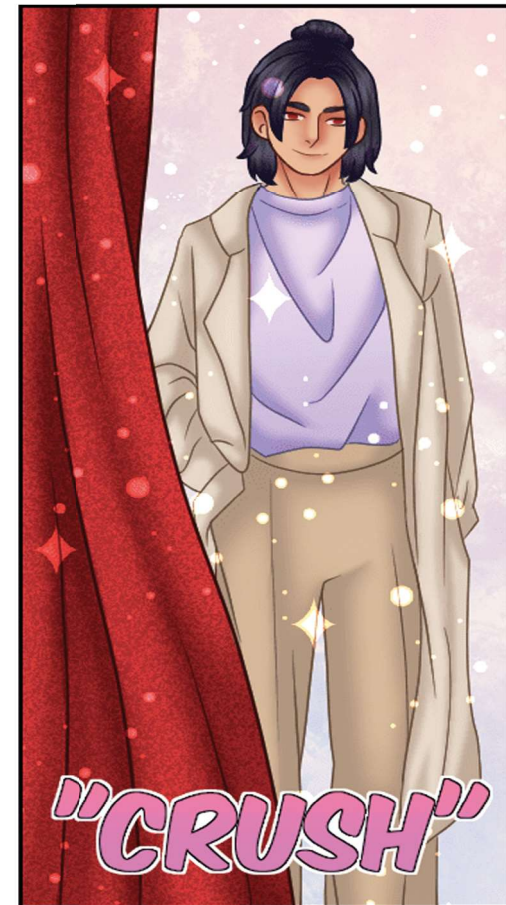
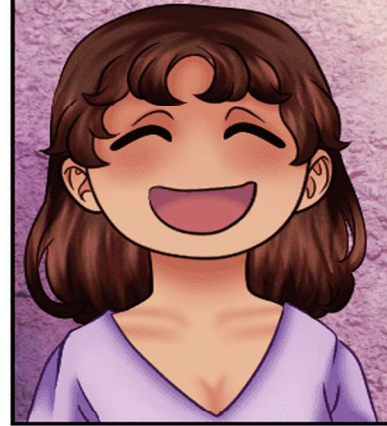
*De sobte
vaig sentir
una mà sobre la
meva espatlla,
em vaig girar i...
era el meu crush!
Em vaig quedar
pàl·lida.*

A veure?

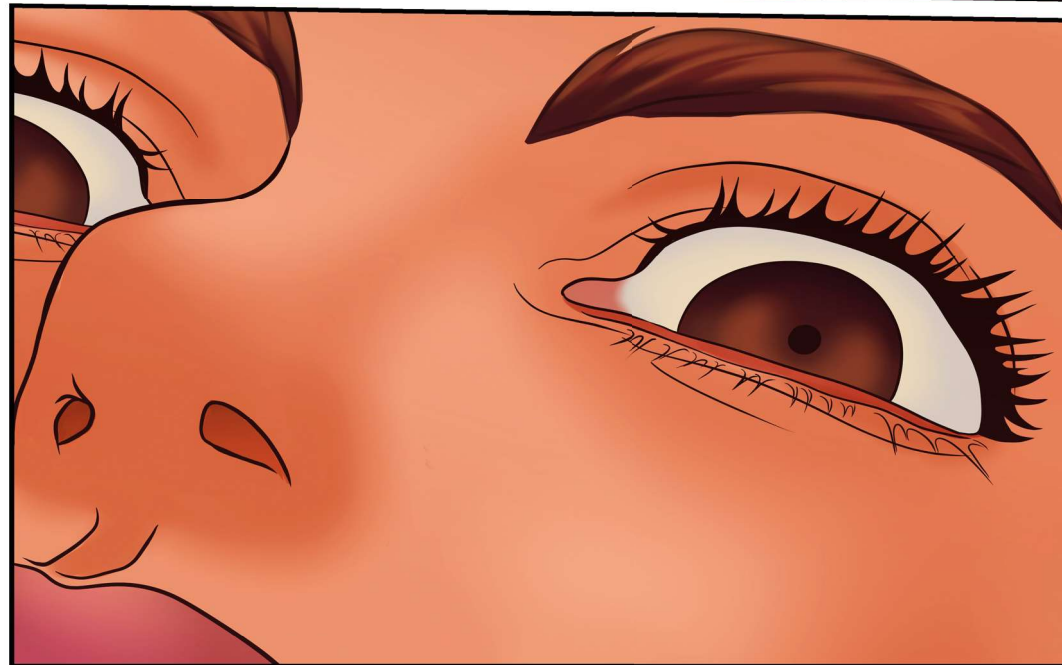
*Dona
una
volta.*

Quina vergonya...

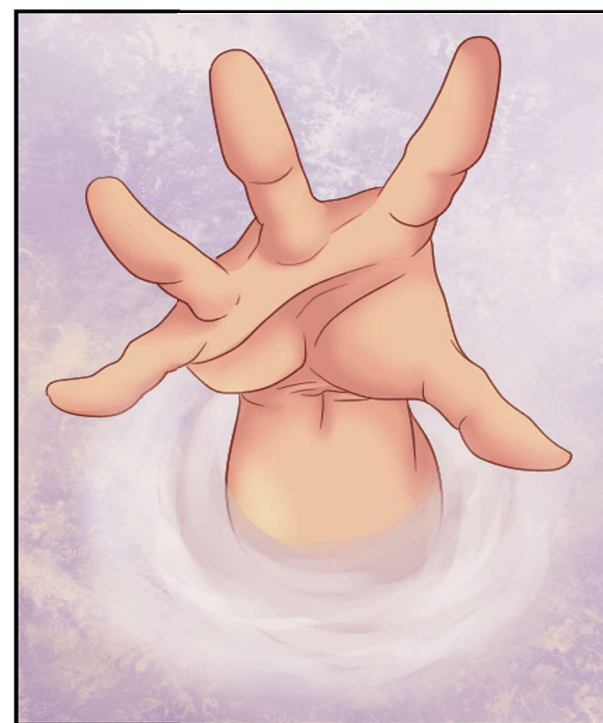
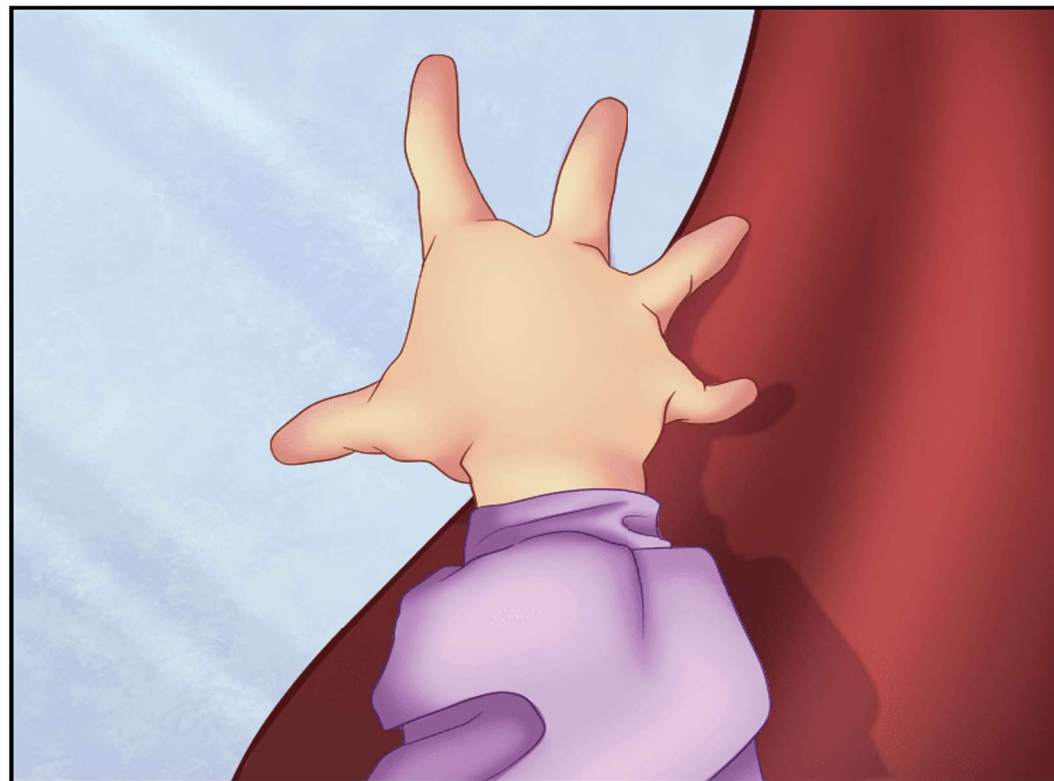

*A la llunyania, escoltava unes veus molt familiars.
Fins que vaig obrir els ulls i vaig veure com les
meves dues amigues i el meu crush m'observaven.*

-VI-

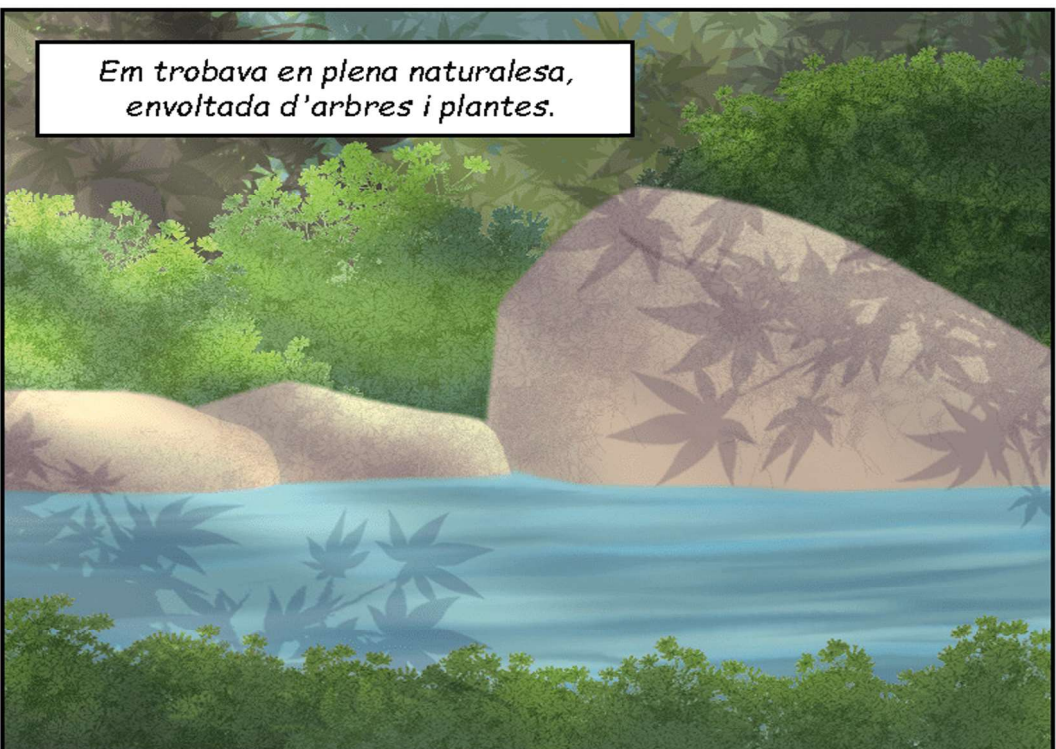

-II-

*Vaig treure el cap i sense dubtar-ho
vaig saltar cap a baix. Des de llavors,
vaig caure en un somni molt profund.*

*Em trobava en plena naturalesa,
envoltada d'arbres i plantes.*

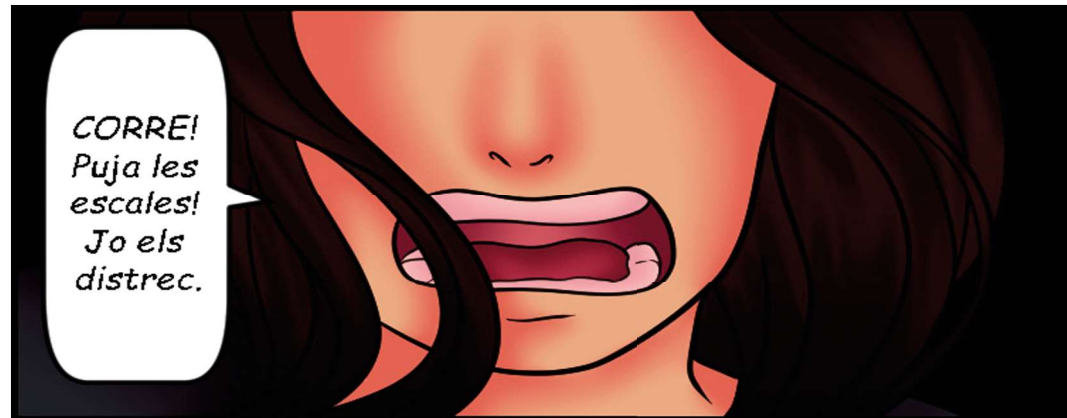
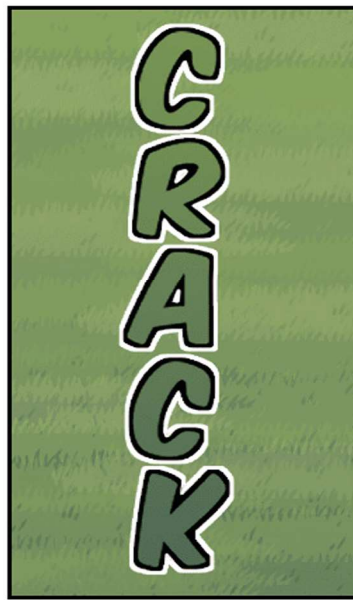

A close-up of a hand reaching out, palm facing forward, against a background of a blue sky with white clouds. The hand is light-skinned and has a simple, clean line drawing style.

L'entorn transmetia molta pau.

Un cérvol tranquil i solitari
estava menjant herba.

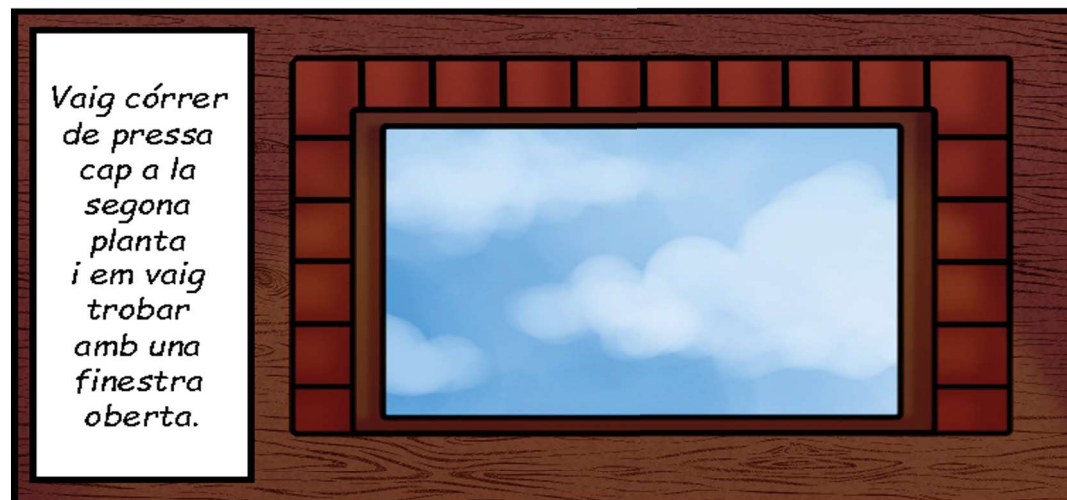
CORRE!
Puja les
escales!
Jo els
distrec.

L'animal
no triga a
adonar-se de
la meua
presència,
i m'observa
curiós.

Em vaig
quedar
paralitzada
observant
la situació,
però
de seguida
un cop de
realitat
em va fer
reaccionar.

Vaig córrer
de pressa
cap a la
segona
planta
i em vaig
trobar
amb una
finestra
oberta.

Una vegada
feta la
poció,
me la
vaig beure
sense
pensar-m'ho.

Vaig decidir anar a
acariciar-lo amb cuidado.

De sobte, vam ser interrompudes per una violenta entrada.
La cara de la bruixa va ser de pànic i de seguida vaig entendre
que l'havien enxampat.

ZASS!

Un grup de
persones
s'acosta cap a mi.

La bruixa va buscar tots els ingredients necessaris
i de seguida es va posar a fer-me el remei.

La
veritat
és que
la poció
no feia
molt
bona
pinta.

"Si la persona vol tornar una altra vegada al present ha de beure una espècie de poció casolana. En ingerir-la començaràs a tenir son de manera progressiva, no t'espantis"

SNIFFFF

Q-Que voleu de mi?

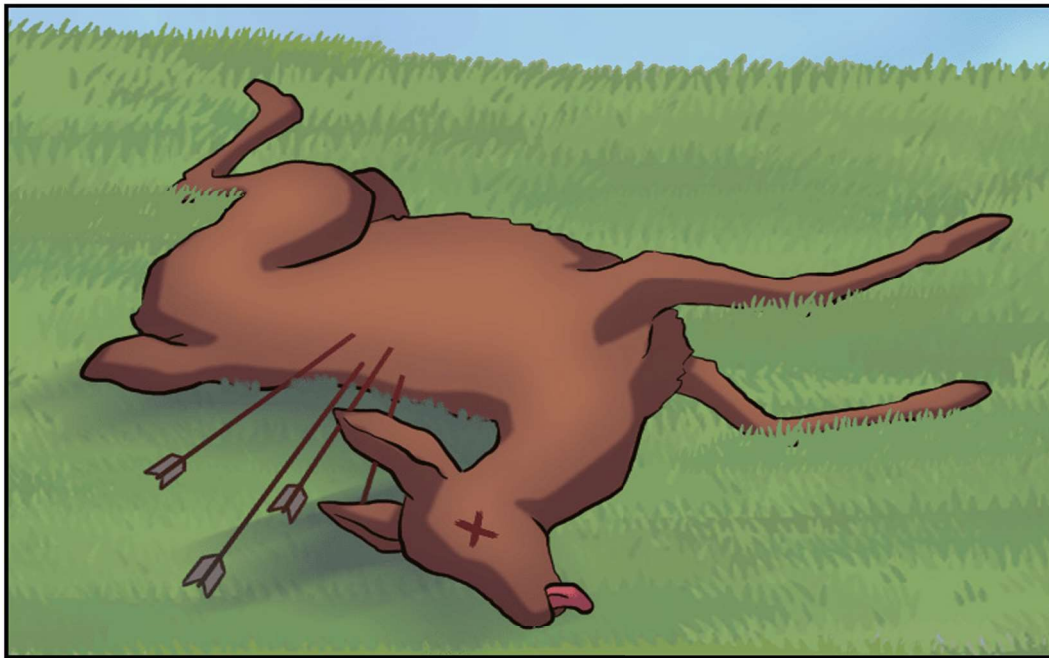
Ey, estigues tranquil·la, segueix-nos!

Durant el trajecte, vaig gaudir del paisatge.

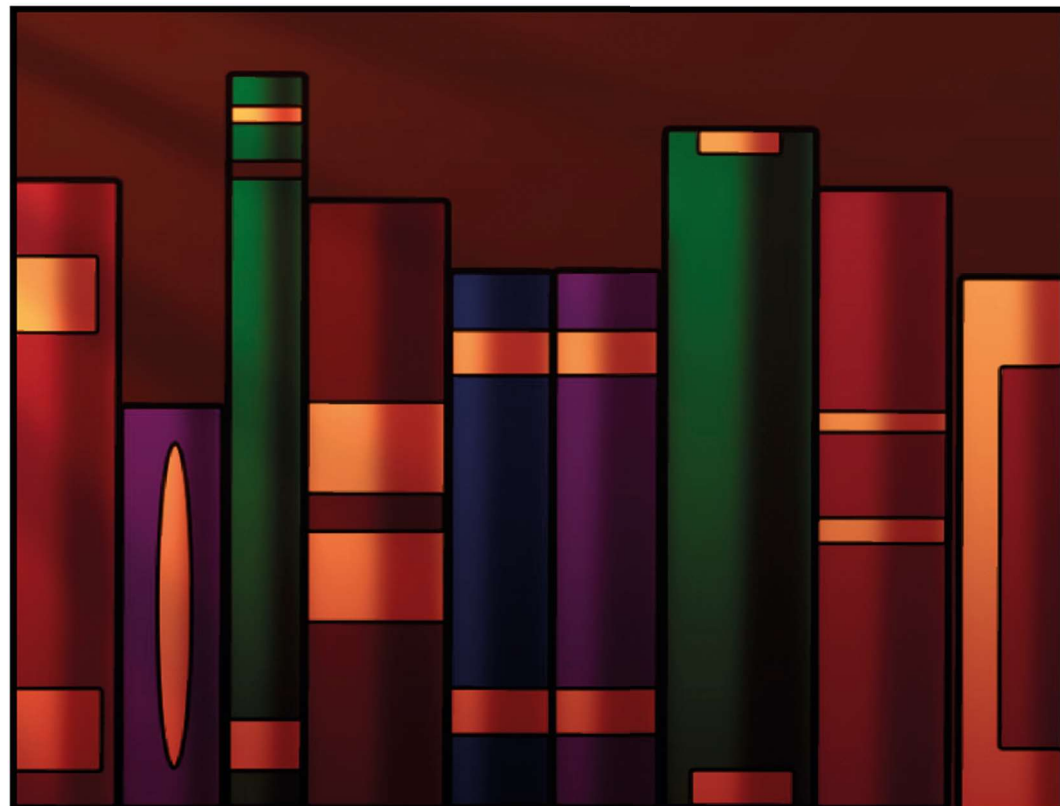
Ens trobàvem a l'entrada d'un abric rocós, el que semblava ser la seva llar.

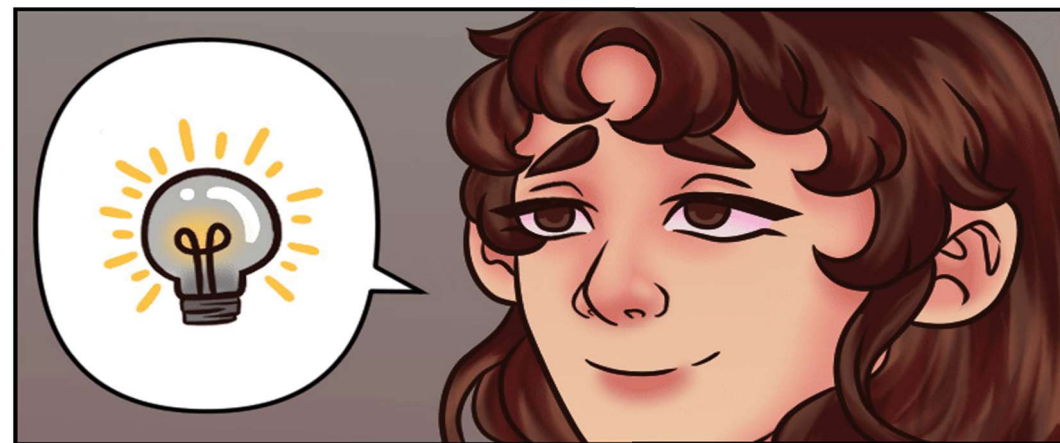
LI
V
A
I
E
G
X
P
L
I
C
A
R
T
O
T

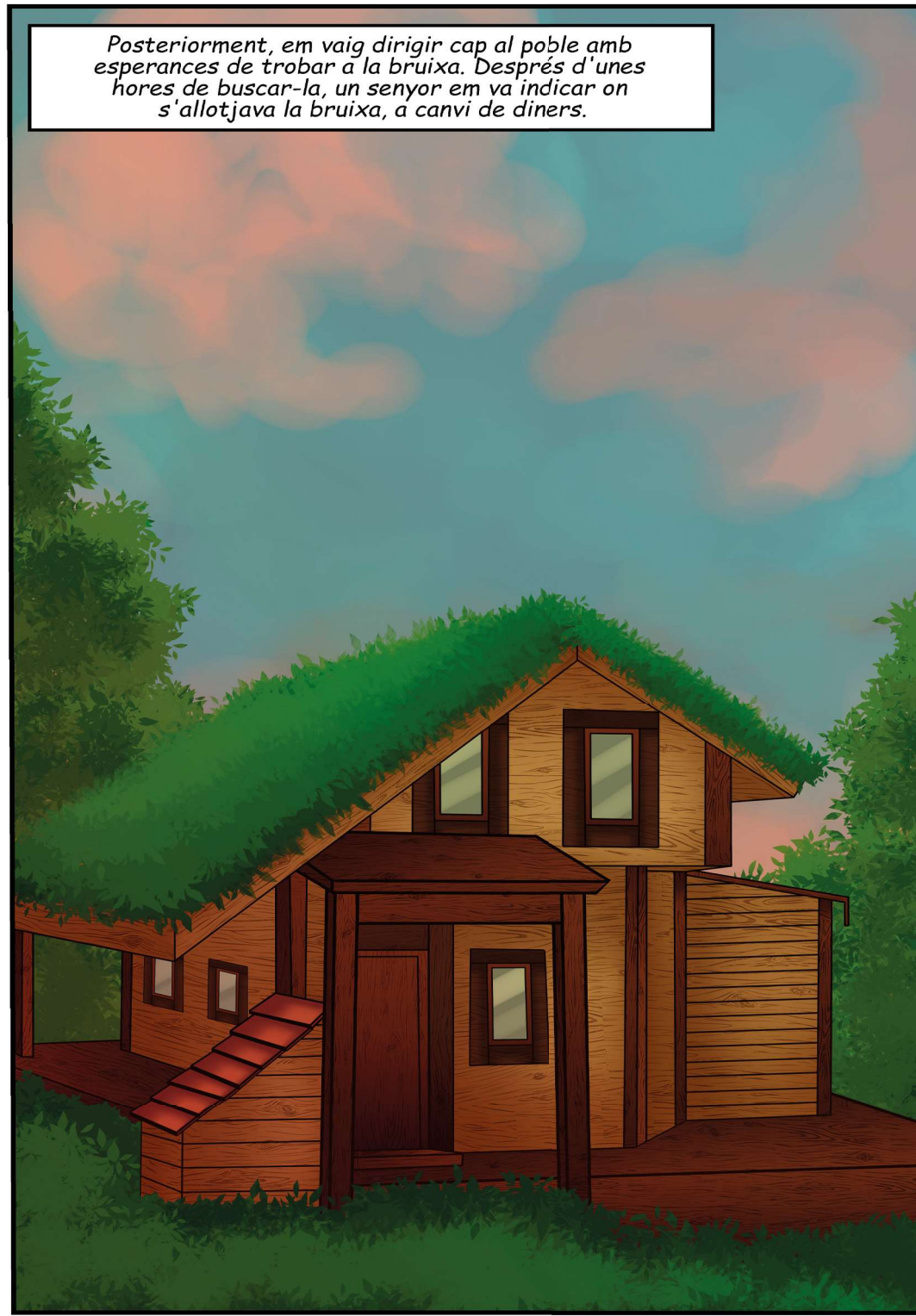

Tot el relacionat amb el temps és bastant complicat... però crec que tinc la solució i necessito que confiïs en mi, d'acord?

Seguidament va anar a buscar alguna cosa en la prestatgeria de llibres. Va treure un llibre i va començar a passar les pàgines del llibre molt ràpid, fins que es va parar en una.

-III-

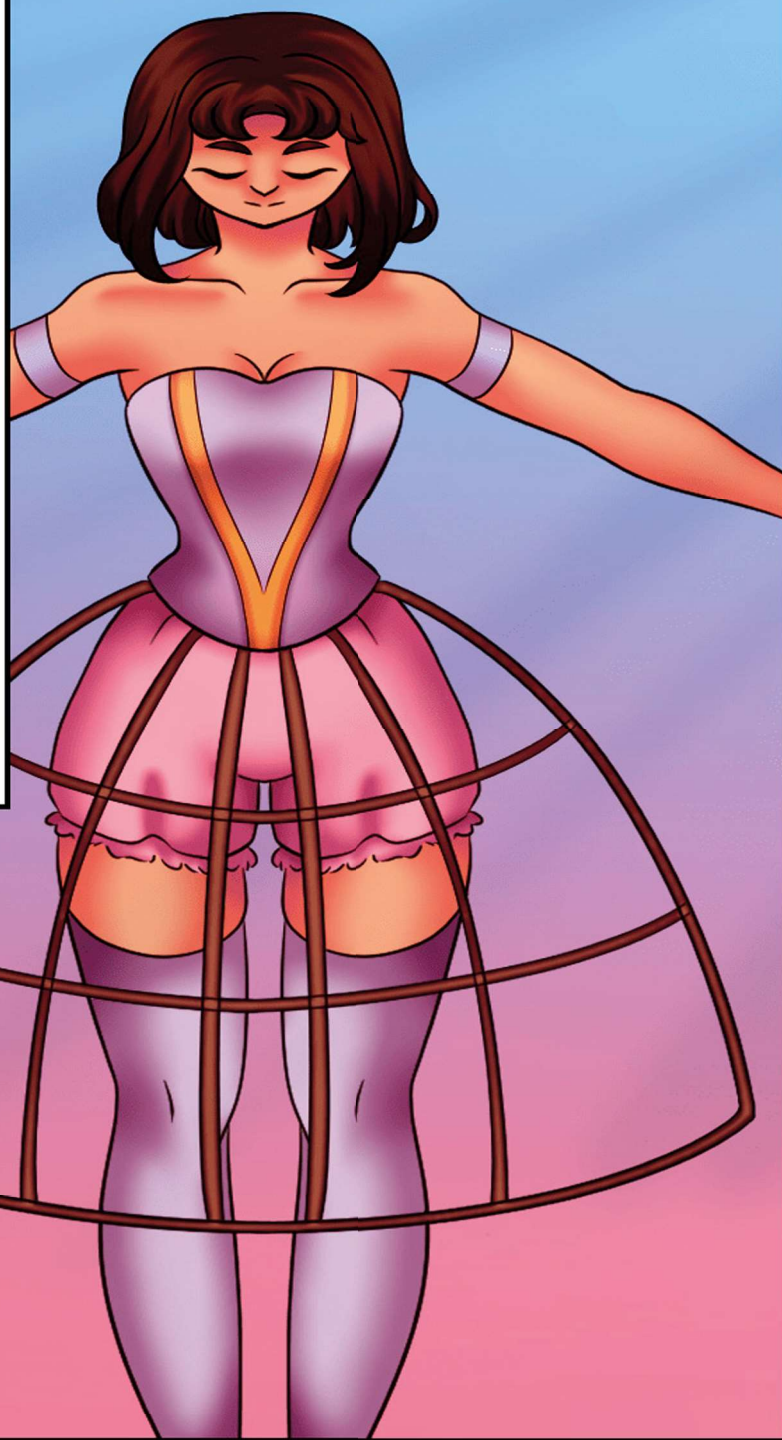

*Consistia en un vestit llarg amb una petita cua
i estava cobert per una túnica luxosa.*

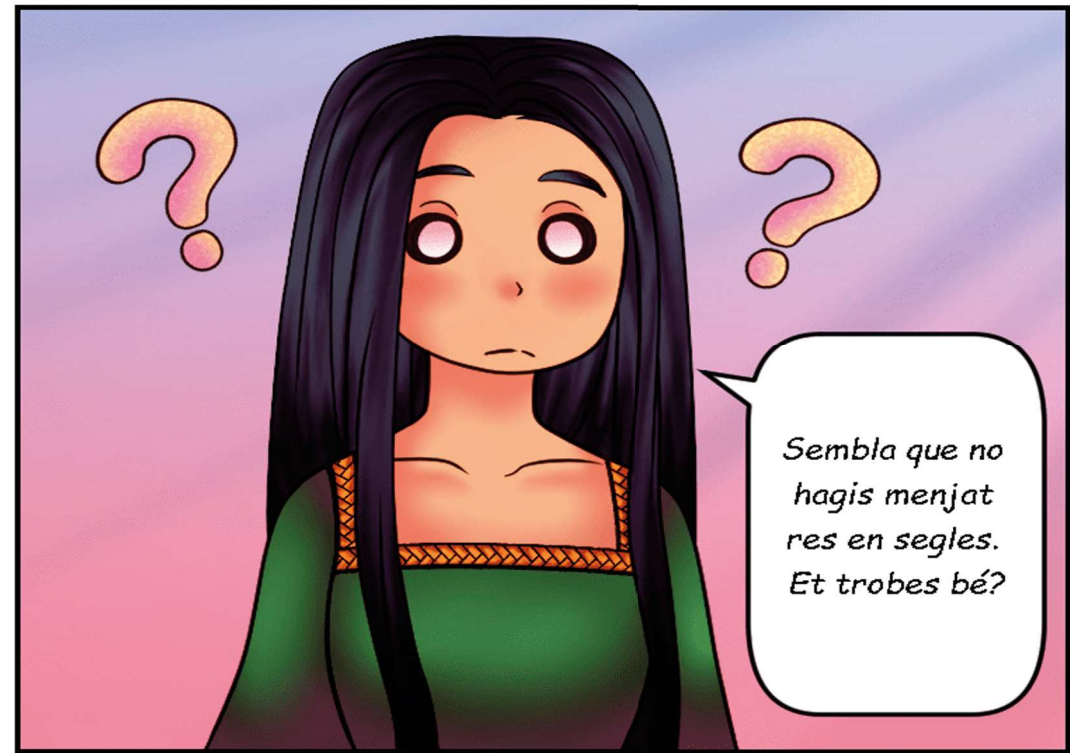

*Una vegada vestida, no podia creure el que veia en
el mirall... Mai m'havia vist tan elegant.*

Després
d'esmorzar,
Gadea
es va
posar a
fer
el meu
vestit.

En despertar-me, em vaig adonar que
no estava en l'últim lloc que
la meva ment recordava.

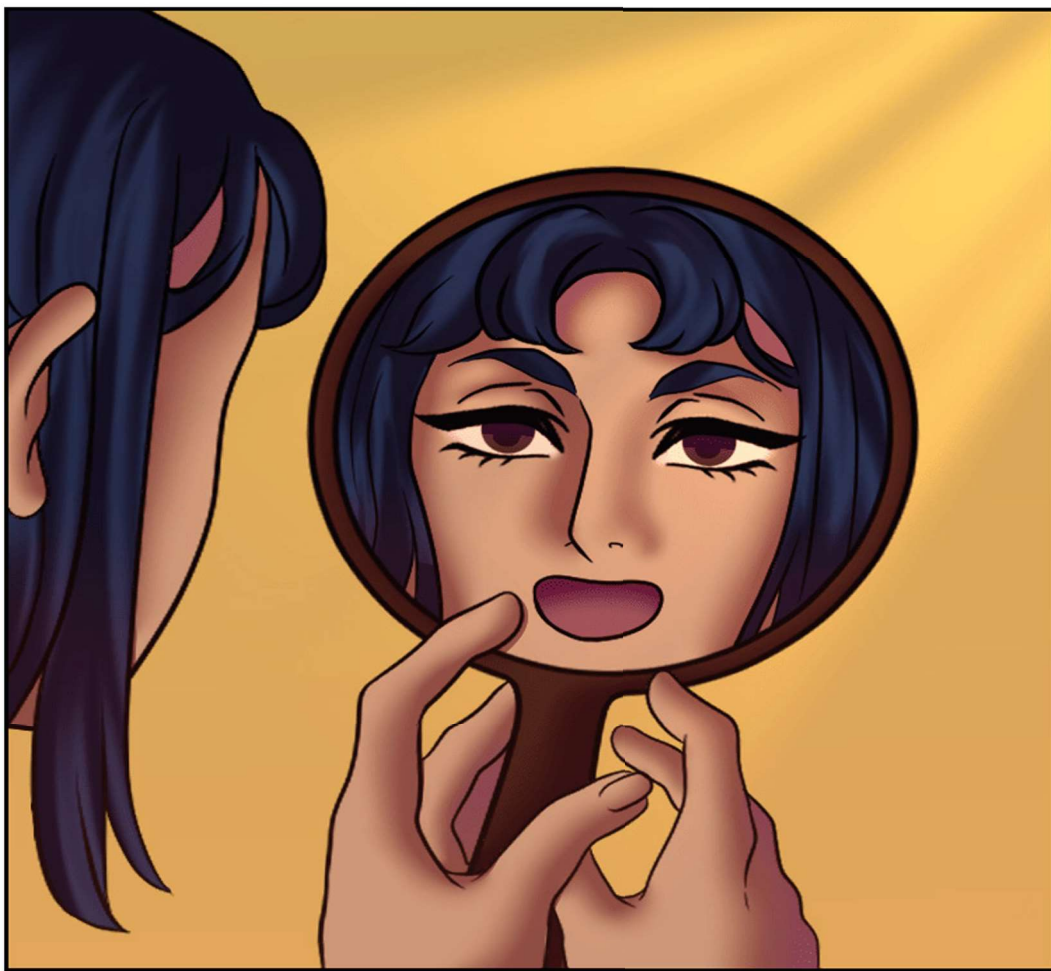

Però... a canvi
d'aquest petit favor,
hauràs de treballar
amb mi.

Halima em va explicar que
treballava per la noblesa egípcia
i per tant, m'havia
de maquillar per l'ocasió.

E-em
maquillaràs?

El primer que vaig veure en despertar va ser
una safata plena de menjar

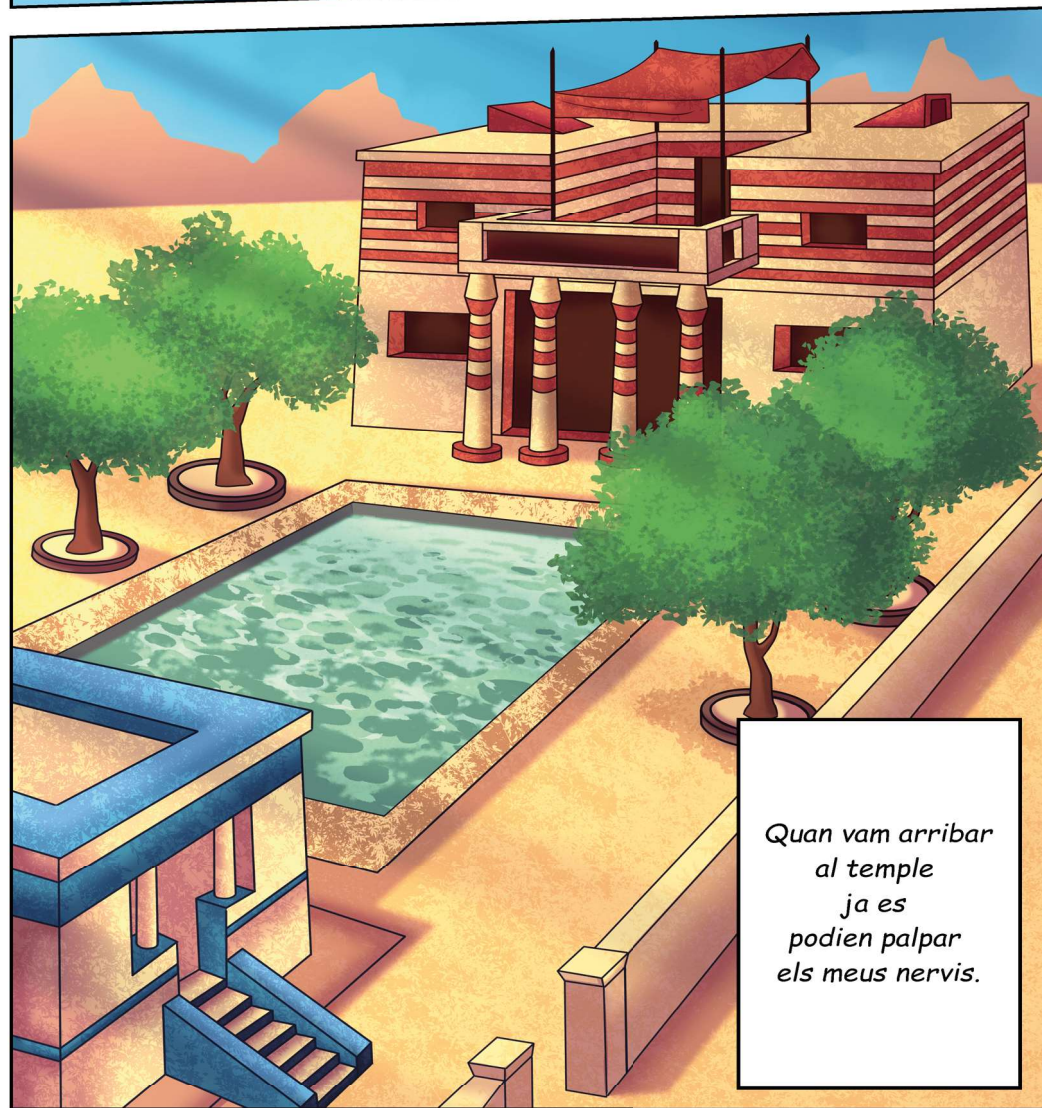
-V-

Perquè amb
ella sempre
lluiràs el
cabell perfecte
i a més
et protegeix.

Una pregunta...
per què
portem perruca?

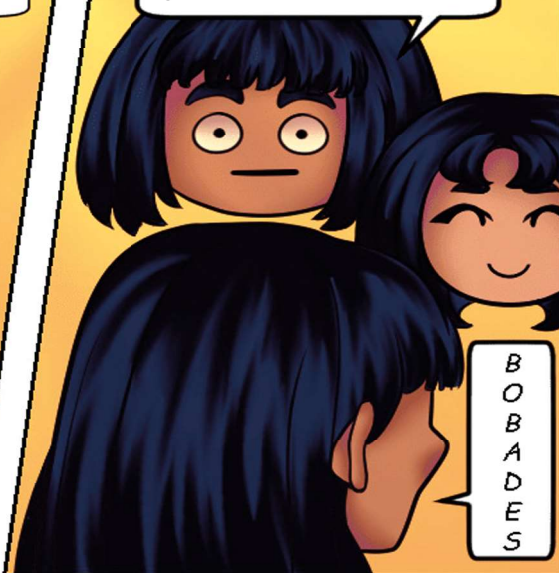

Quan vam arribar
al temple
ja es
podien palpar
els meus nervis.

Seguiu-me. Un membre de la noblesa
va morir fa poc, de manera que es
realitzarà un ritual religiós i
funerari: la momificació.

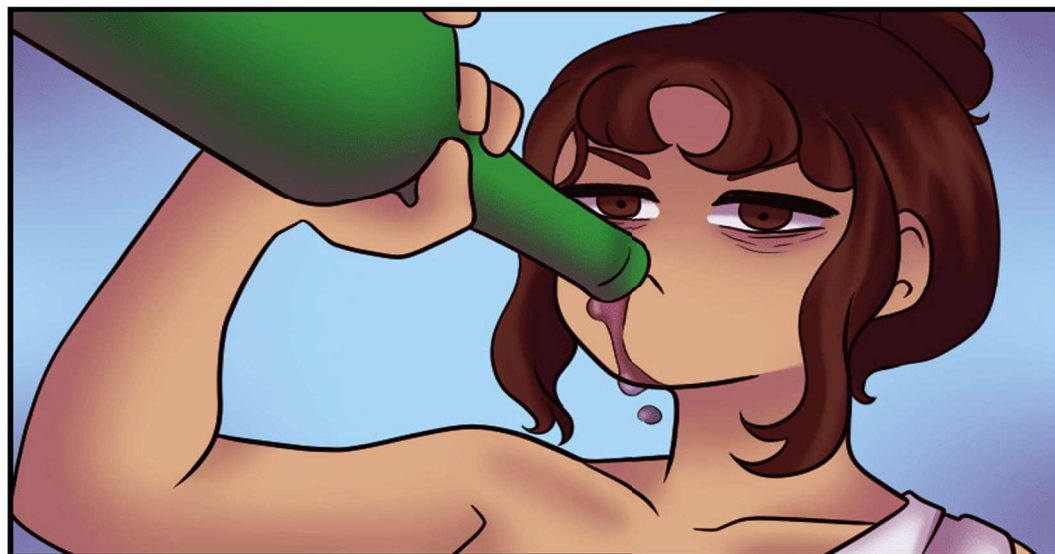

NO! no hi podem anar,
els empleats tenim
prohibida l'entrada.

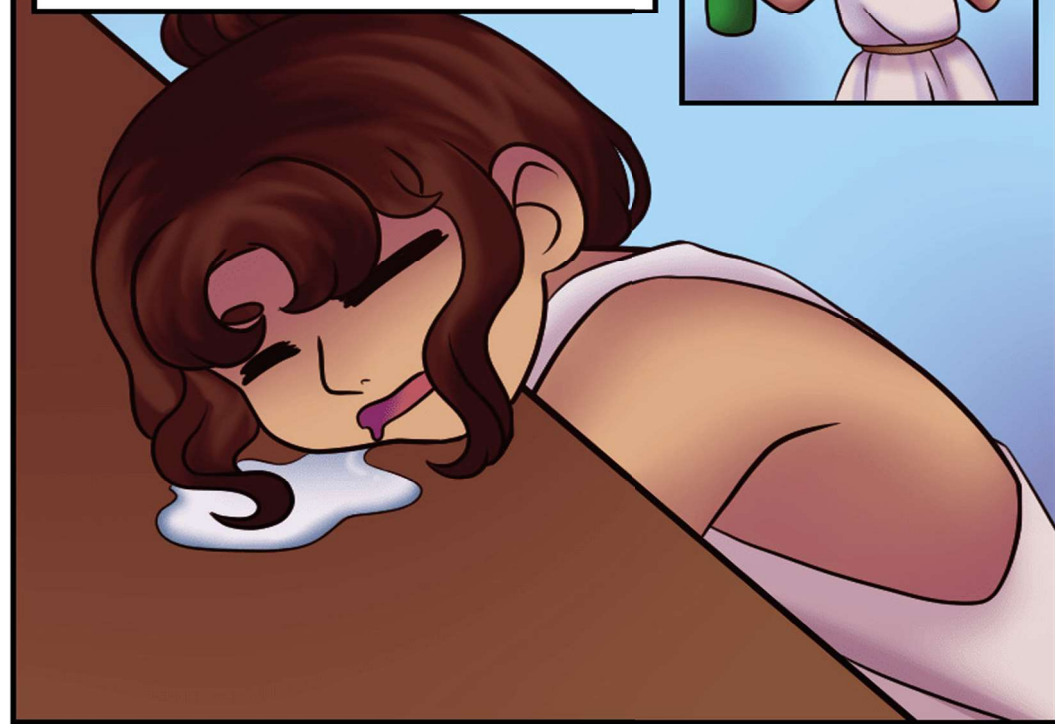

B
O
B
A
D
E
S

La serventa ens va guiar cap a
la sala de momificació.

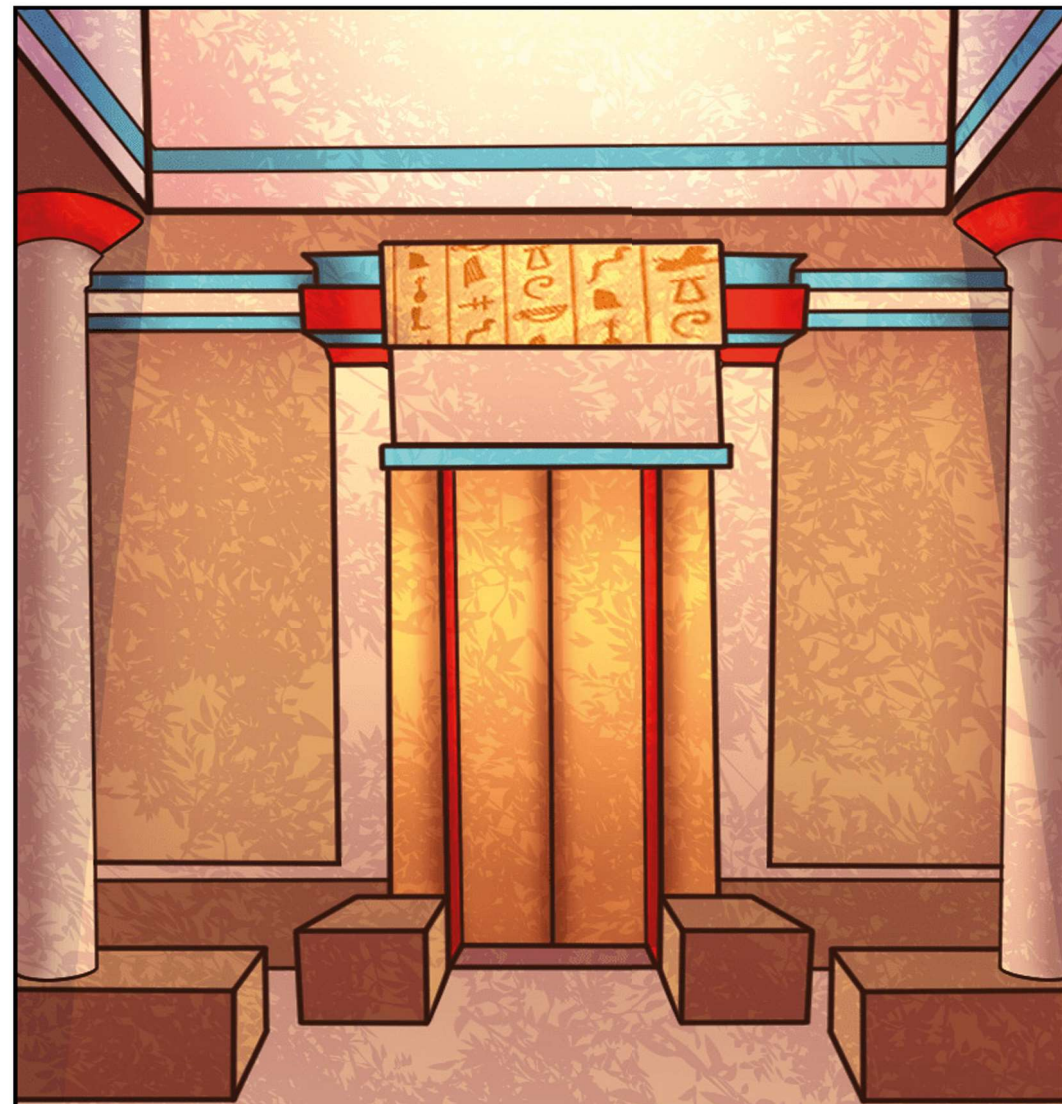

I diguem que se me'n
va anar una mica de les
mans amb l'alcohol...

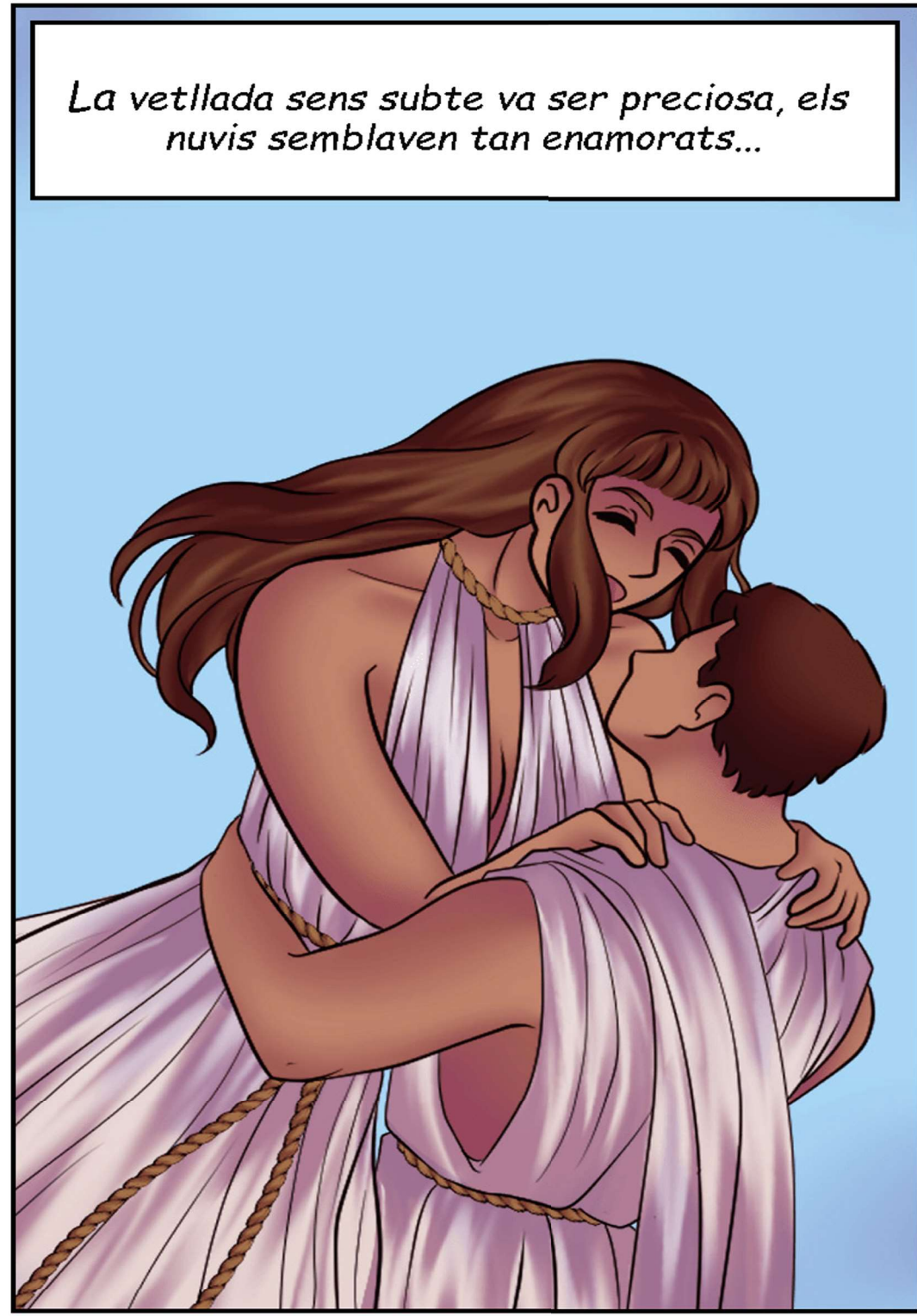
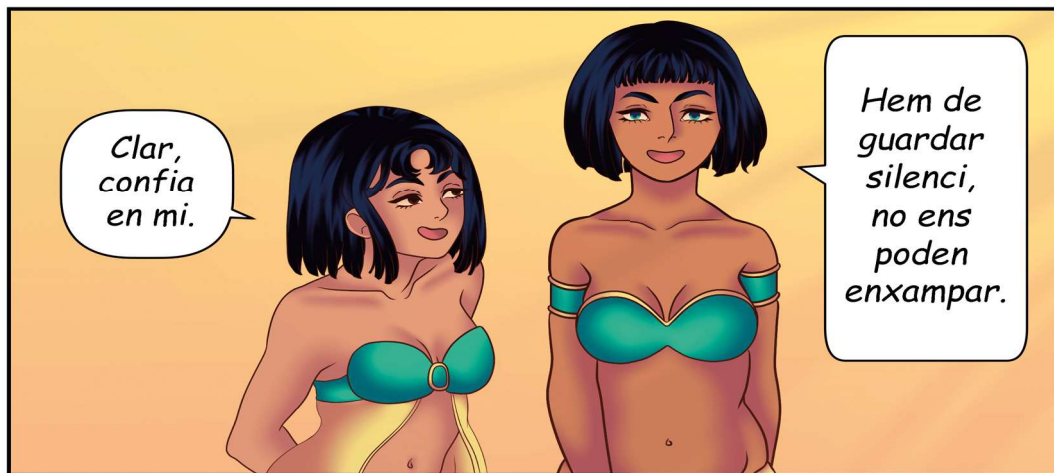

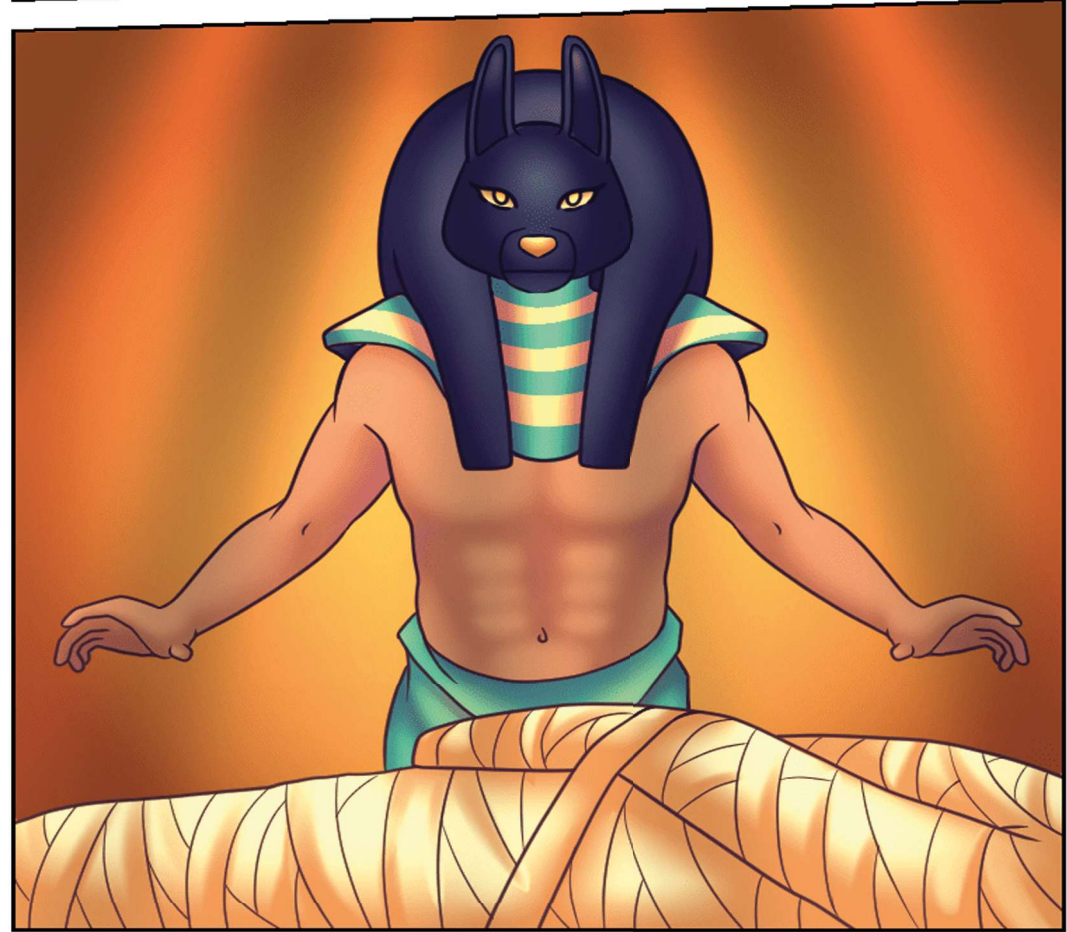
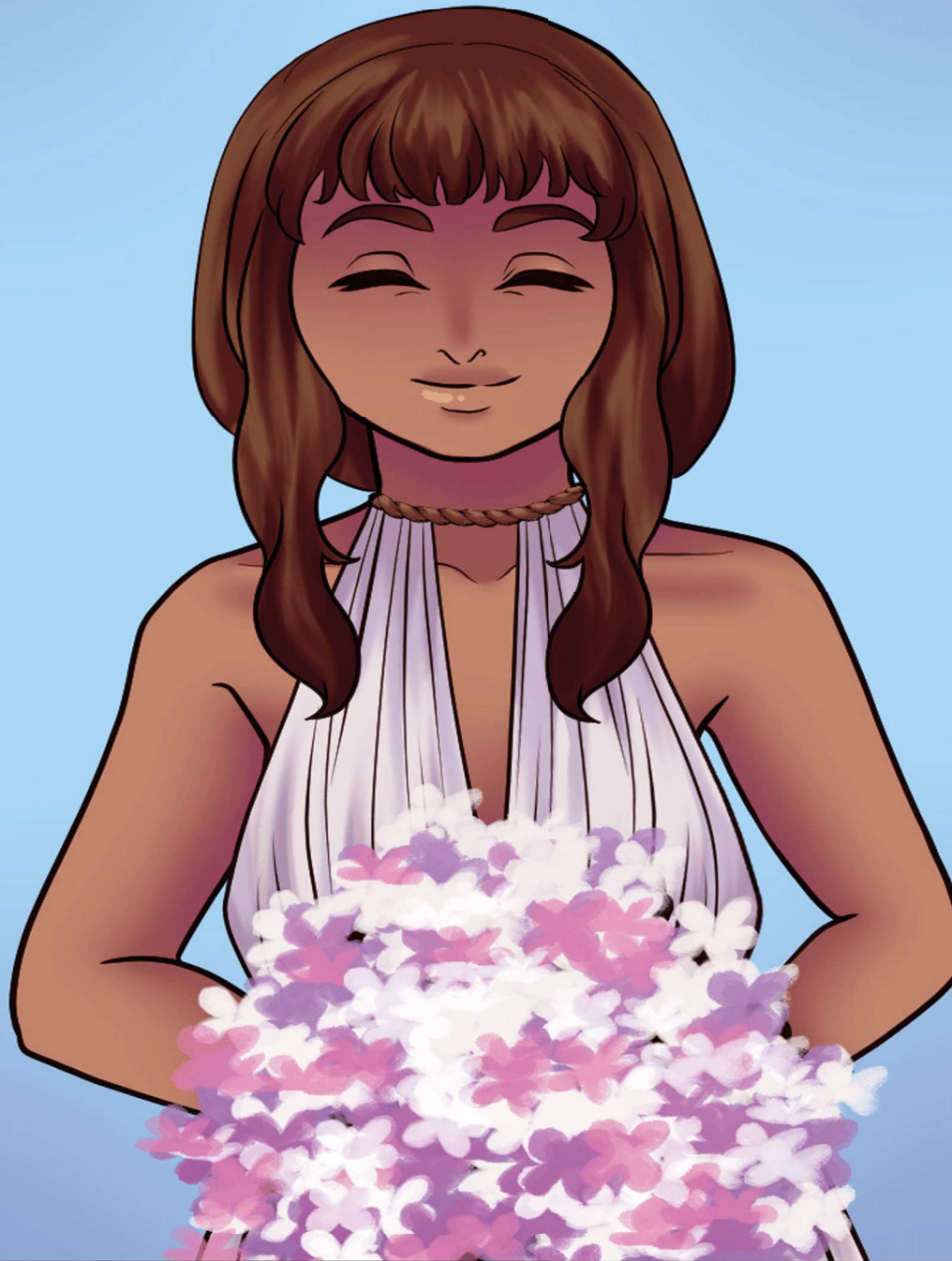
En la cerimònia va haver-hi una gran quantitat de menjar... i beguda.

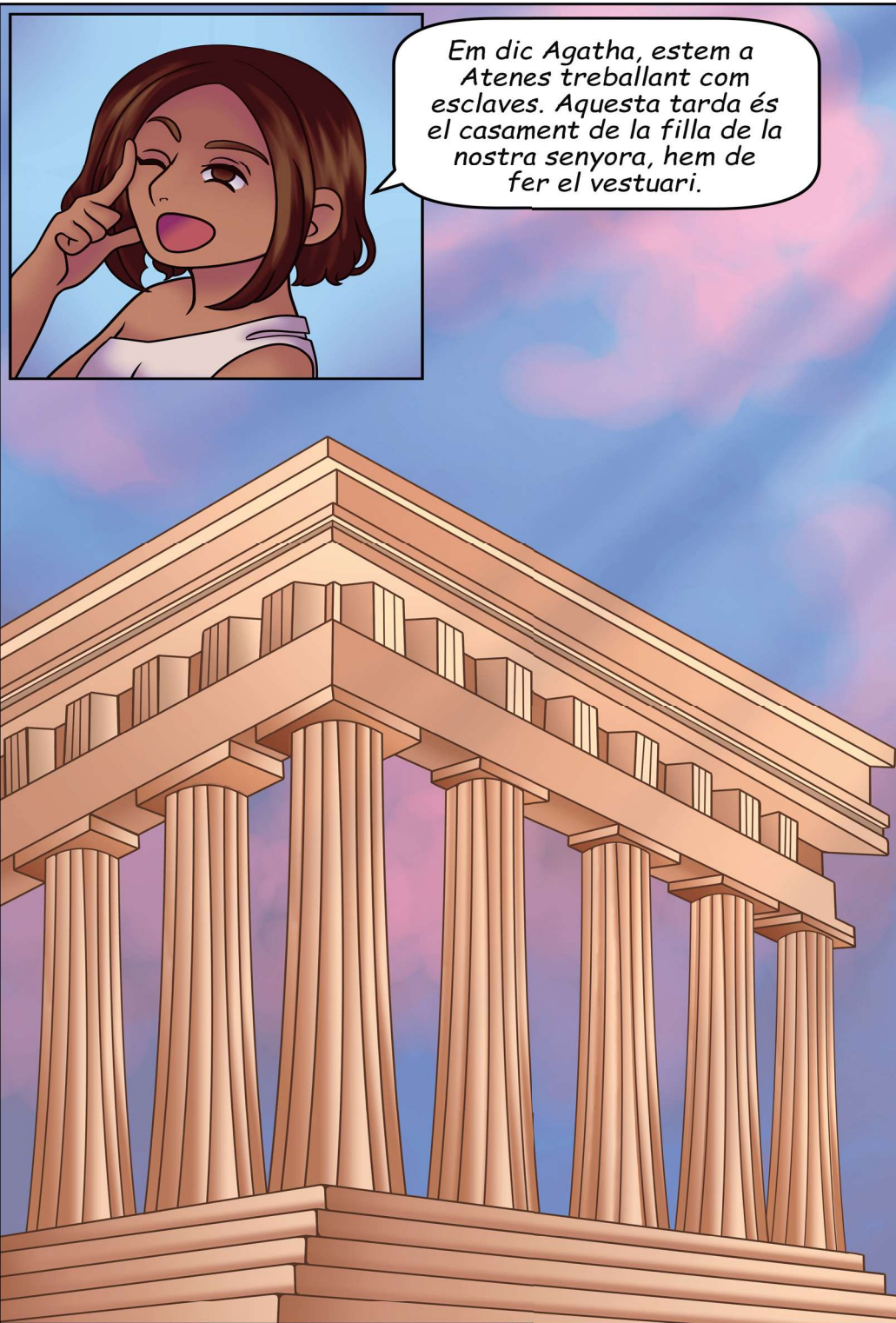
*Al arribar, vam escoltar veus,
així que vam amagar-nos darrere
les columnes.*

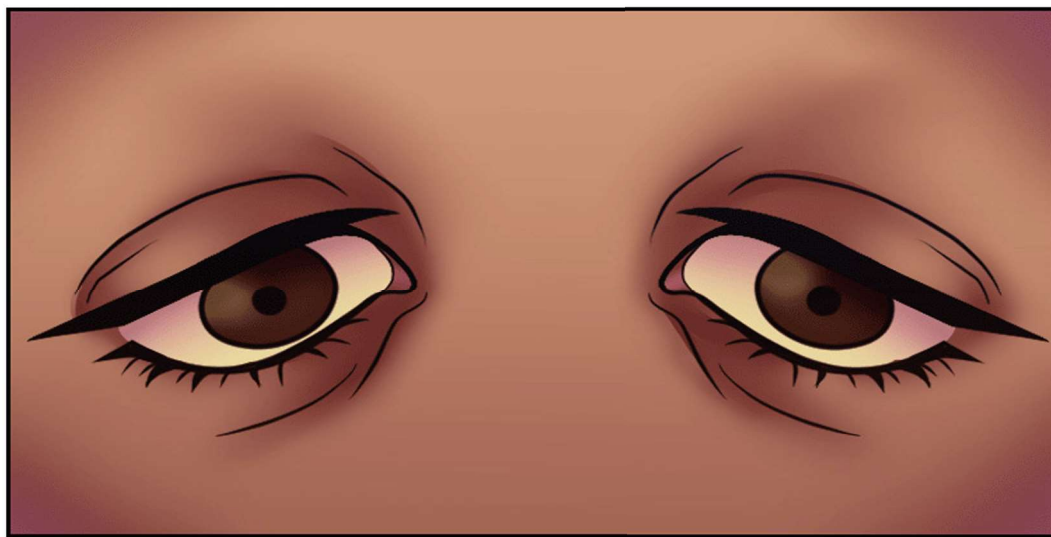

*La núvia, molt satisfeta, va estar
molt agraïda.*

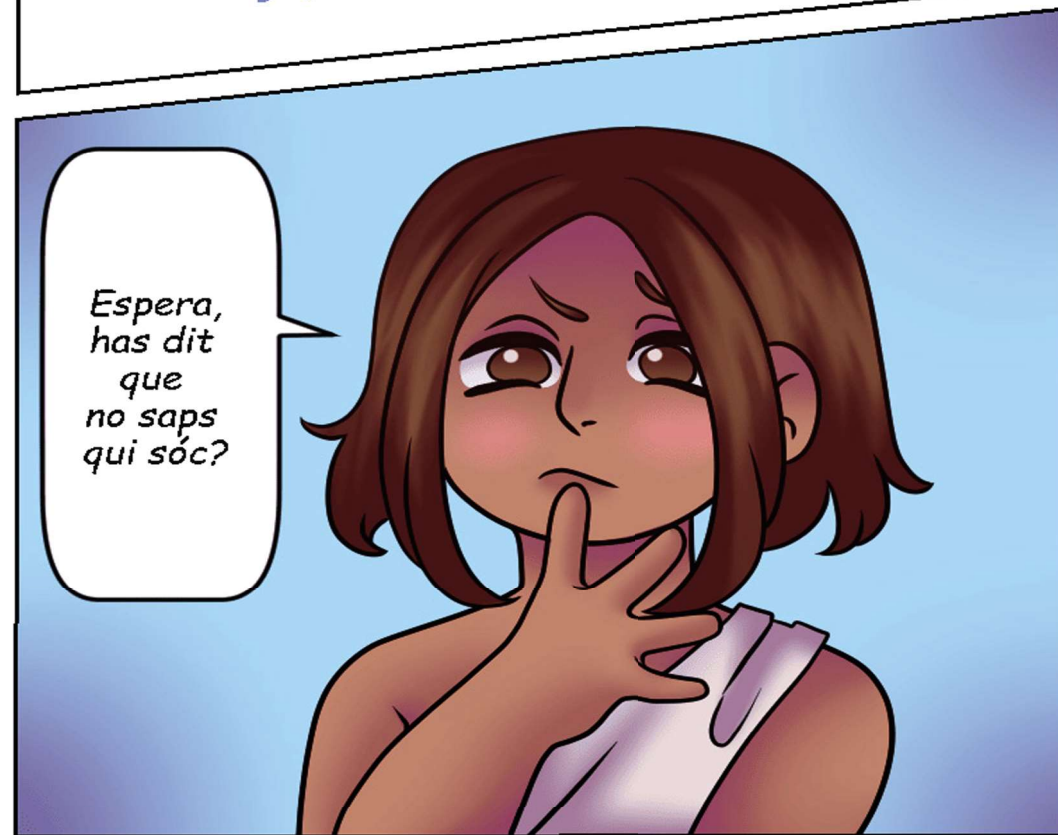

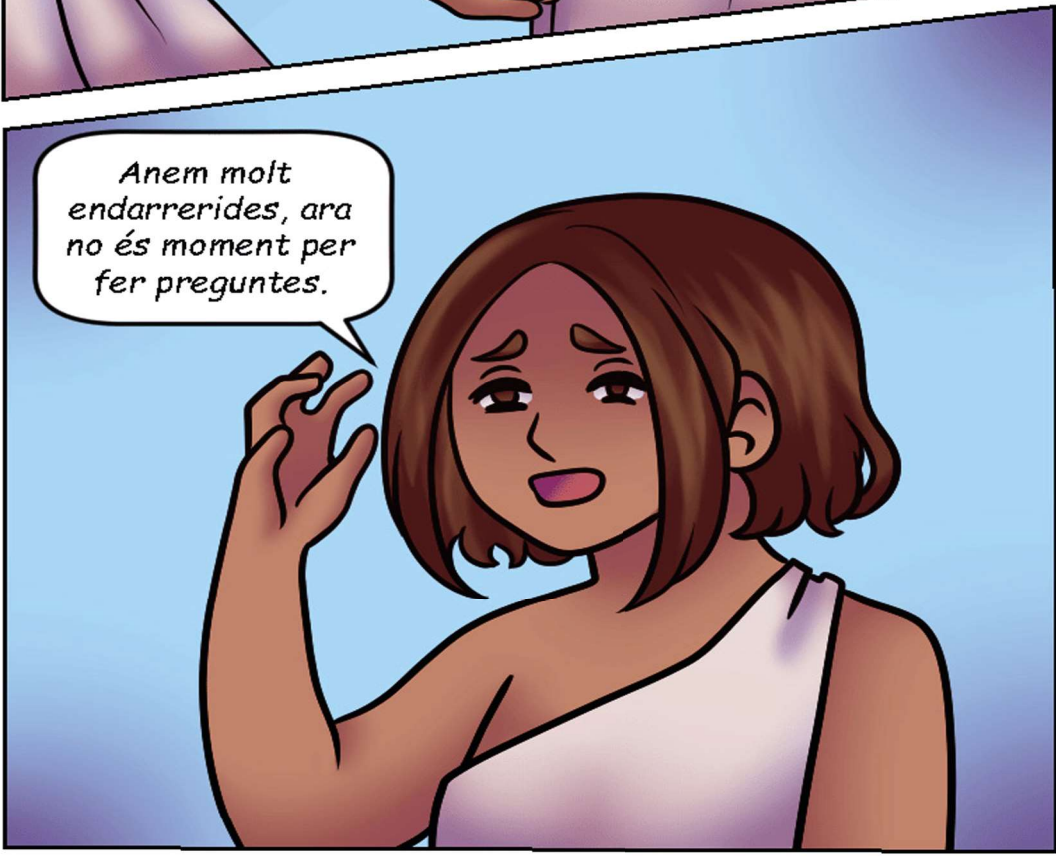

*La noia es va quedar durant uns
segons en silenci pensativa...*

Espera,
cap on
anem?
Per què
anem tan
de pressa?

Anem molt
endarrerides, ara
no és moment per
fer preguntes.

-IV-

D'acord,
d'acord,
t'ho
explicaré.

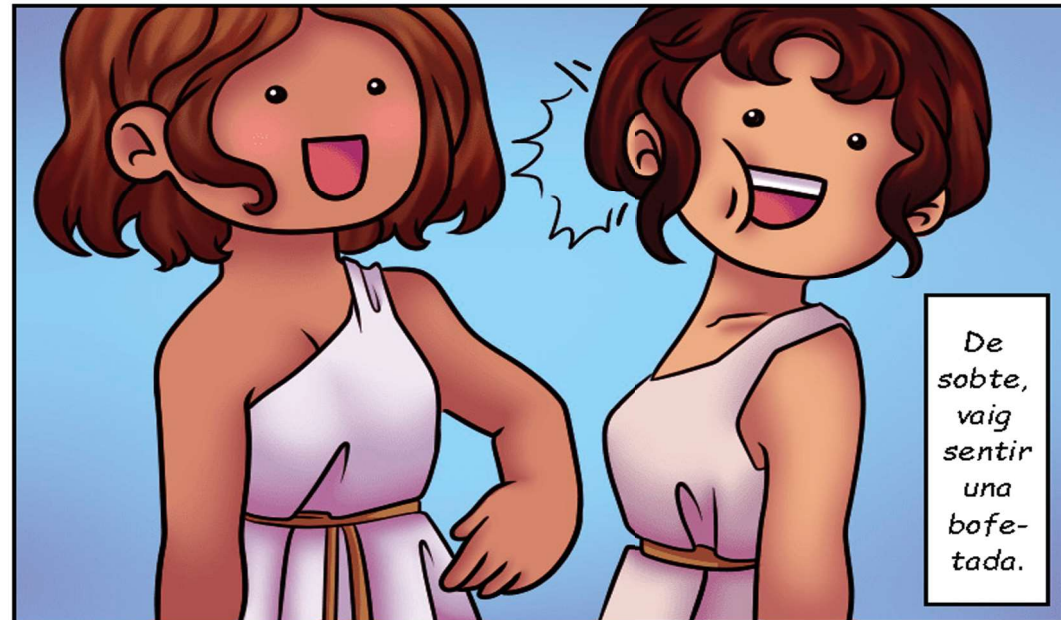
La vaig
tornar a
parar i li
vaig insistir
perquè
m'ubiques
una mica.

Ha d'haver
estat el cop...

Per cert,
estàs més
estranya
que de
normal...

Posteriorment, vaig sentir com em va agafar de la mà i em va començar a guiar precipitadament pel passadís.

No donava crèdit al que acabava de passar.

